

Bir Varmış Bir Yokmuş

– Makedonyalı · 19 Aralık 2012

Bir Varmış Bir Yokmuş

1957 Yılında Makedonyanın Sevendikli köyünde bir çocuk dünyaya geldi, kara kuru bir çocuk..

Ramazan ayında doğduğundan çocuğun adını Ramadan koyarlar.
Makedonyada Ramazan ayında doğan çocukların adları Ramadan olarak koyulur..
Babası Nafi Anası gülsümdür..

Ailenin dördüncü çocuklarıdır Ramadan.
En büyüğü Naile, ikinci İbrahim, Üçüncü Muradiye.
Ramadan'dan sonra Sebaydin Selami ve Nuriye isminde üç kardeşi daha dünyaya gelir,
Toplamda yedi kardeş bir ana bir baba dokuz nufus.

Birde babaanne ve bizden başka kimsesi olmayan yaşlı Salih amcamız.
Toplamda 11 kişiyle bir takım oluşturduk.
Aile geçimini çiftçilik ve hayvancılıkla sağlamaktadır.
Günler günleri kovarar aile bir gün Ana Vatan, Türkiye'ye göç etmeğe karar verir.

Yıl 1968 Ramadan ilk okul dördüncü sınıftayken henüz yıl sonuna gelmediğinden, kınışkasını yani diplomasını alamadan, yerlerini yurtlarını doğduğu toprakları bırakıp, Ana vatana göç ederler..

Türkiye İstanbul'a geldiklerinde Ramadan bir şaşkınlık içerisindeydi.
Sağa bakıyor şaşırıyor sola bakıyor şaşırıyor, şaşırırmaktada haklıdır kendince..
Türkiye ana vatan türklerin yaşadığı yerdir..

Onun geldiği yer Makedonya,
Orada türkler sadece türk köylerinde var giyim kuşamlarıda buraya göre çok farklıdır.
Köylerde bayanlar başı kapalı başörtüyle eteğin altına köylü şalvarı giyerler.
İşte Ramadanın şaşkınlığıda bundandır.
İstanbul'a geldiğinde Türkiye olduğuna hala inanamıyordu,
Ne konuşulanları anlıyordu nede giyim kuşamı çözebiliyordu şaşırıp kalmıştı Ramadan.

Bayanlara bakıyor bacaklar çıplak başlar açık.
Oysa onun geldiği yerde bu şekilde giyinene normal gözle bakılmıyordu, hemen bir şeyler yakıştırıyorlardı....

Konuşmalara gelince onlardanda hiç bir şey anlamıyordu köylü Ramadan.
Geliyorum gidiyorum, anne teyze amca gibi sözlerdende pek bişey anlamış değildi
Buradaki konuşma şekli çok varklı geliyordu Ramadan'a.
Köyünde konuşulan dil bayağı kaba bir dildi İstanbula göre.

Örnekler.

Amca_aca teyze_tete abi_aga abla_aba gibi çok değişik kelimeler Ramadan'ı şaşkına çevirdi.
Burasının Türkiye olduğuna hala inanamıyordu..
Anlaşılan Ramadan'ın işi burada çok zor olacaktı.

İstanbula geldiklerinde gidecek kalacak bir yerleri bile yoktu,
Bir teyzeleri vardı Sağmalcılarda, Beynaze isminde.
İki göz odada kalıyorlardı
Yedi çocukla,
Mecburen onlara sığındılar.
Ana Baba yedi kardeş bir Amca ve Baba'anneyle.
Onbir kişi biz sekizde teyzemler,
İki göz odada eğer'ki yaşamak buysa..

Yaşa yaşayabildiğince...

1968 Yılında Makedonyadan Türkiyeye göç eden bir ailenin hikayesi..

Makedonyalı__Şair.. Ramazan Çalışkan..